

Benedykt XVI

Wiara nie może być zepchnięta do sfery czysto prywatnej : list Benedykta XVI do biskupów hiszpańskich : (Watykan, 19 maja 2005 r.)

Salvatoris Mater 8/1/2, 476-477

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NUNTII SCRIPTO DATI

List Benedykta XVI do biskupów hiszpańskich
(Watykan, 19 maja 2005 r.)⁵

Wiara nie może być zepchnięta do sfery czysto prywatnej

Drodzy Bracia w biskupstwie, drodzy Diakoni i Kapłani, Zakonnicy, Zakonnice i wierni Katolicy hiszpańscy!

[4] Z radością kieruję do was serdeczne pozdrowienie i przyłączam się duchowo do waszej narodowej pielgrzymki do sanktuarium Najświętszej Maryi Panny *del Pilar* w Saragossie, gdzie udacie się, by upamiętnić 150. rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu i odnowić poświęcenie Hiszpanii Niepokalanemu Sercu Maryi sprzed pięćdziesięciu lat.

1. W czasie tej pielgrzymki pragniecie zgłębiać przedziwne misterium Maryi i pogłębiać refleksję nad jego niewyczerpanym bogactwem z punktu widzenia powołania każdego chrześcijanina do świętości.

Fakt, że Rok Niepokalanej zbiega się z Rokiem Eucharystii, pozwala nam lepiej poznawać Chrystusa w szkole Maryi. Kontemplujemy Ją jako «Niewiastę Eucharystii», a Ona prowadzi nas na spotkanie ze swym Synem, który pozostaje z nami «przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28, 20), zwłaszcza w Najświętszym Sakramencie.

2. W Niepokalanej odzwierciedla się miłosierdzie Ojca. Poczęta bez grzechu, potrafiła przebaczyć również tym, którzy opuścili i zranili Jej Syna u stóp krzyża. Jako Orędowniczka wspomaga nas w potrzebach i wstawia się za nami u Syna, mówiąc jak w Kanie Galilejskiej: «Nie mają wina» (J 2, 3), i ufając, że Jego pełne dobroci Serce nie zawiedzie nas w trudnych chwilach. Zalecając jasno: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie» (J 2, 5), zachęca nas, byśmy zblżyli się do Chrystusa i dzięki tej bliskości doświadczyli, skosztowali i zobaczyli, jak «dobry jest Pan». To doświadczenie rodzi w ludzkim sercu większą przenikliwość, która pozwala cenić to, co dobre, piękne i prawdziwe.

3. Wspierana ojcowską troską Józefa, Maryja opiekowała się swym Synem. Jezus dojrzewał w domu nazaretańskim, w rodzinie bogatej w wartości ludzkie i przenikniętej Bożym misterium, która wciąż jest wzorem dla wszystkich rodzin.

Bowiem w życiu domowym rodzina realizuje swoje życiowe powołanie ludzkie i chrześcijańskie, wspólnie przeżywając radość i oczekiwania w atmosferze wzajemnego zrozumienia i gotowości do pomocy. Dlatego też istota ludzka, która rodzi się, wzrasta i wychowuje w rodzinie, jest zdolna wejść bez wahania na drogę dobra, nie dopuszczając, by kierowały nią mody lub ideologie alienujące człowieka.

⁵ „L'Osservatore Romano” 26(2005) nr 7-8, 4-5.

4. W tym momencie rozeznania dla wielu serc wy, biskupi hiszpańscy, kierujcie spojrzenie ku Tej, która z całą gotowością przyjęła życie Boga wchodzącego [5] w dzieje. Dlatego Maryja Niepokalana jest głęboko zjednoczona z odkupieńczym dziełem Chrystusa, który nie przyszedł po to, «aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony» (J 3, 17). [...]

Najświętszej Maryi, która zrodziła Stwórcę życia, powierzam każde ludzkie życie od pierwszej chwili jego istnienia aż do jego naturalnego kresu i proszę Ją, by chroniła wszystkie rodziny przed wszelkimi formami niesprawiedliwości społecznej, wszystkim, co uwłacza ich godności i zagraża ich wolności. [...]

Wszystkich was, uczestniczących w tej wielkiej pielgrzymce do sanktuarium Najświętszej Maryi Panny *del Pilar* w Saragossie, zachęcam do pogłębienia pobożności maryjnej w waszych wioskach i miastach, gdzie Ona czeka na was w niezliczonych kościołach i sanktuariach rozsianych po ziemi hiszpańskiej, a także w parafiach, we wspólnotach i domach rodzinnych. [...]

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Homilia w czasie Mszy św.
w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa
(Rzym, 26 maja 2005 r.)⁶

Nasze drogi niech będą drogami Jezusa

[...]

Nasza procesja kończy się przed bazyliką Matki Boskiej Większej, kończy się spotkaniem z Maryją, którą drogi Papież Jan Paweł II nazwał «Niewiastą Eucharystii». Maryja, Matka Chrystusa, naprawdę uczy nas, co znaczy wejść w komunie z Chrystusem: Maryja ofiarowała swoje ciało i swoją krew Jezusowi, stała się żywym namiotem Słowa, pozwalając, aby Jego obecność przeniknęła Jej ciało i ducha. Módlmy się do Niej, naszej świętej Matki, aby pomagała nam otwierać coraz bardziej całe nasze życie na obecność Chrystusa; aby pomagała nam iść wiernie za Nim, dzień po dniu, drogami naszego życia. Amen!

⁶ „L'Osservatore Romano” 26(2005) nr 7-8, 24.